

IEMAND ZIJN

Leen Van Der Schueren

IEMAND ZIJN

120 ZEER KORTE VERHALEN

2015

B R A I N B O O K S
UITGEVERIJ DE BROUWERIJ
MAASSLUIS

© 2015 Leen Van Der Schueren
Auteursfoto Koen Van de moortel

Omslagontwerp Linda Hirzmann

B R A I N B O O K S
www.uitgeverijdebrouwerij.nl

ISBN: 978 90 78905 85 1

NUR: 303

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door printouts, kopieën, of op welke andere manier dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

“Le docteur Ramon est même allé chercher mon parapluie Arthur, je me faisais du mauvais sang car personne n'en voudrait à cause de sa valeur sentimentale, il faut aimer.”

Romain Gary
slotzin van *La vie devant soi*.

BESTEMMING ONBEKEND 9
VENUS EN MARS 11
SCHIELIJK OVERLEDEN 14
PINGPONGBALLETJE 16
GROOTOUDERS 18
LAMBIK 20
NIETS DAN DE WAARHEID 22
DEUREN 24
KAPSTER 26
GOEDE RAAD 28
SPINNEN 30
VERLANGEN 32
VAST ZITTEN 34
BLUSSEN 36
SPOELBAKKEN 38
VALENTINO 40
BESLISSEN 42
KNABBEL 44
SYNCHROON 46
KNUFFELS 48
BERTJE 50
VOORLICHTING 52
GINA 54
JONAS 56
KINDERLIEDJES 58
HANDEN 60
HERHALING 62
LUCKY 64
TRAPPEN 66
KRUIPTENT 68

GEUREN 70
TOETJE 72
VOOR DE GEK HOUDEN 74
DE DOOS VAN PANDORA 76
VERBLIJFSDUUR 78
DRAAIDEURPATIËNT 80
VAKWERK 82
AFVALOBJECTEN 84
PASSIE 86
BOSDUIF 88
GANZEN 90
POSTKAARTJES 92
VOLLE MAAN 94
SPROOKJES 96
DE MEREL 98
KLANKEN 100
TRAAGHEID 102
PAARDENBLOEMEN 104
NARREN 106
ETEN 108
POEZEN 110
EEN BLIJE DAG 112
MENSWAARDIGHEID 114
TREURWILG 116
DE CRÈMEVROUW 118
NOODREM 120
JENNY 122
EETCULTUUR 124
CHEN 126
VOETSPOREN 128

BRONSTIG 130
 DE OVERBUUR 132
 VERKOPER 134
 CARRIÈRE 136
 ONMACHT 138
 KRAAI 140
 SPINNETJE 142
 PREI, SELDER EN UI 144
 KRITIEK 146
 PARIJS 148
 TUINATELIER 150
 TOR 152
 MIMETISME 154
 TIJD 156
 UITSTAP 158
 C.D.L. 160
 ADVERTENTIE 162
 IK ZIE WAT JIJ NIET ZIET 164
 TROUWEN 166
 GRENZEN BEWAKEN 168
 ANTWOORDEN 170
 LUC 172
 PIJN 174
 PELIKAAN 176
 STAREN 178
 UIT DE BAND 180
 DANGEREUX 182
 SLAPPE LACH 184
 DE ZON 186
 CYRIEL 188
 HET PLEIDOOI VAN DE VOS 190
 NEOLOGISME 192
 GRIJZE MUIZEN 194
 DE LUISTERAAR 196
 DUIZENDPOOT 198
 OBSESSIE 200
 WEB 202
 IEMAND ZIJN 204
 GIRAF 206
 MOLENS 208
 DE OVERSTEEK 210
 FEMKE 212
 WOLKEN 214
 SCHAATSENRIJDERS 216
 NATUURFOTOGRAAF 218
 TIJGERIN 220
 HIJ EN ZIJ 222
 POT EN KETEL 224
 KUUROORD 226
 DE EEKHOORN 228
 MIJNHEER ROBERT 230
 SOCIAAL CONTACT 232
 BURENBEZOEK 234
 TE LAAT 236
 GEWOONTES 238
 DICHOTOMIE 240
 VADERS 242
 KRAAKPAND 244
 TOEVAL, BOFFER OF NOODLOT 246
 REFLECTIE 248

BESTEMMING ONBEKEND

Een Intercitytrein op zondagochtend. Wie de eerste stap zet in een leeg compartiment, beschouwt dat snel als het zijne.

Een ongenode gast kwam erbij. Met samengeknepen knieën, op het puntje van de zetel, maakte hij zich zo klein mogelijk. Toch kon je er niet naast kijken. Troebele ogen, ruige stoppelkin, verfrommelde jas, vlekken op zijn broek. Hij zat met gekromde rug lichtjes te wiebelen. Als hij zijn hoofd oprichtte, had hij iets van een cobra. Haat in zijn blik. Leeftijdsloos. Haat is van alle tijden.

‘Vind je niet dat ik er beestachtig uitzie?’ klonk het opeens.

Weg landschap. Ik monsterde hem aandachtig.

‘Ik heb niets tegen dieren,’ antwoordde ik.

De cobra verstijfde. Hij begon een vetvlek van zijn mouw te krabben.

‘Ik heb drie dagen en nachten op water en brood geleefd. Niet geslapen. Maar ik ben ontsnapt, ze hebben mij niet klein gekregen. Ik leef nog. Ik moet er verschrikkelijk uitzien.’

Stilte.

‘Mijn ogen zien rood zeker?’

‘Ik weet niet wat uw ogen zien.’

Hij haalde zijn spichtige schouders op en begon weer te

wiebelen. Iets driftiger. Een mokkend kind.

Weiden, bomen, huizen. De slang neuriede.

Als we een haveloze man tegenkwamen, zei mijn vader altijd: je moet daar respect voor hebben, het is ook iemands kind.

Wiens kind was deze man? Was hij met gif gezoogd? Waaraan was hij ontsnapt? Waarom laafde hij zich met haat?

Ik stapte uit in Brussel Zuid.

Hij bleef zitten, keek zelfs niet op.

VENUS EN MARS

VENUS: Niets doet hij voor ons gezin, ik sta voor alles alleen. Hij begint en stopt vroeger dan ik, dus ik breng de kinderen 's ochtends naar school, hij haalt ze af. Intussen doe ik boodschappen – ik eet graag vers. Het mag een wonder heten dat ze hun jasjes al uit hebben als ik thuiskom. Hij dropt ze en gaat met de krant op de zetel liggen. Hem laten ze met rust, hij luistert toch niet. Het stoort hem niet dat ze het huis overhoop halen. Of ruziemaken. Ik ben nog niet goed en wel binnen of ik krijg de volle laag: mama dit, mama dat... het houdt niet op. Tussendoor bereid ik het maal. Ik krijg de kindjes niet aan tafel zolang hun papa verder leest, en die heeft geen haast. Na het eten gaat de tv aan, en hij kijkt mee naar de kinderprogramma's terwijl ik de vaat doe. Als ik dan vraag of hij hen uitkleedt en naar bed brengt, wil hij eerst het journaal zien. En daarna begint het zappen, dat ken ik. Oké, de kinderen protesteren niet, maar te laat in bed betekent trammelant 's ochtends. Waar hij geen last van heeft. Dus ja, daar ga ik weer. Als ze eindelijk rustig zijn boven, begin ik aan de opruim. Daarna ben ik zelfs te moe om nog iets te lezen. Idem in de weekends: als ik geen initiatief neem, gebeurt er niets. Voor hem hoeft het niet zo nodig, hij is graag thuis, op zijn gemak. Twee jaar geleden begon hij in de tuin aan een waterput. Die ligt nog altijd open. Het

stuk waar de kindjes spelen wordt door mij onderhouden want ook dat is hem te veel. Hij ziet geen werk, zegt hij. Als ik dan hulp vraag, duurt het zo lang eer hij in gang schiet, dat ik het er maar weer bijneem. Ik wil ook wel eens op de bank, maar wat ik niet doe, blijft liggen. En dan verwacht hij dat ik na zo'n volle dag zin heb om met hem te vrijen! Ik verlang al lang niet meer naar hem, krimp ineen als hij mij nog maar aanraakt. Je zou voor minder!

MARS: Niets kan ik goed doen. Na het werk haal ik de kindjes op, zorg dat ze iets hebben om mee te spelen en plof uitgeput neer op de bank. Bekomen met de krant. Zij komt thuis en het is uit met de rust. Op alles geeft ze commentaar: de oudste heeft een snotneus, zie ik dat niet? Waar zijn hun pantoffeltjes? Of ik de aardappelen al niet kon schillen? Ik denk stoïcijns: 'Ook een goede avond schat,' en sla een pagina om.

'Aan tafel!' – alleen al de beveltoon doet mijn maag krimpen. Ik houd de kindjes rustig bij de buis terwijl zij de vaat doet, maar ook dat kan zij niet aanzien. Een wandelende timer: 'Naar bed, nu!' Ik kan de kids geen ongelijk geven als er protest rijst. Oké, wekdagen zijn hectisch en vergen organisatie, maar moet het zo nodig zoals zij het wil? Zelfs in de weekends kan ze het niet laten mij met taken te bestoken. Ik wil best iets opnemen, maar op mijn manier en niet onmiddellijk. Als ik oppas of naar de speeltuin ga, doen de kinderen hun ding. Volgens haar neem ik het gemakkelijk: ik laat hen het kot afbreken terwijl ik lees. Zo'n vaart loopt het heus niet. Als ze mij dicteert hoe ik papa moet zijn, haak ik af. Alsof zij de ideale mama is! Ik laat haar doen, zonder kritiek. Er komt geen einde aan haar vragen: 'Rijd jij

het gras af? Terwijl je toch bezig bent, neem je de boorden mee? En de heg? Wanneer werk je die put eens af?’

Papa zijn en klusjesman, conform haar scenario, maar partner? Hola! Ik kan me zelfs niet meer herinneren wanneer we laatst seks hadden. Te moe, geen zin. Altijd weer afgewezen. Ik heb het opgegeven.